

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z jeho predsedu JUDr. Štefana Michálika a sudcov JUDr. Petra Hatalu a JUDr. Petra Szaba v trestnej veci obvineného **M. M.** vedenej pre obzvlášť závažný zločin nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c/, písm. d/, ods. 2 písm. c/, písm. d/ Tr. zák. a iné prerokoval na neverejnom zasadnutí 15. apríla 2010 v Bratislave dovolanie, ktoré podal obvinený M. M., zastúpený obhajcom JUDr. A. E. proti rozsudku Krajského súdu v Nitre zo 14. januára 2009, sp. zn. 3 To 79/2008 a takto

r o z h o d o l :

Podľa § 382 písm. c/ Tr. por. dovolanie obvineného M. M. **sa o d m i e t a.**

O d ô v o d n e n i e

Rozsudkom Okresného súdu Nitra z 18. novembra 2008, sp. zn. 33 T 26/2008 bol obvinený M. M. uznaný za vinného z obzvlášť závažného zločinu nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c/, písm. d/, ods. 2 písm. c/, písm. d/ Tr. zák. s poukazom na ustanovenie § 138 písm. b/, písm. j/ Tr. zák. a § 139 ods. 1 písm. a/ Tr. zák. na tom skutkovom základe, že

od presnejšie nezistenej doby roku 2007 do 28. apríla 2008 si kupoval v Š., v N. a v S. pervitín, marihuanu a hašiš, ktoré následne na rôznych miestach v meste N. predával viacerým osobám, aj mladším ako 18 rokov, pričom naposledy bol dňa 28. apríla 2008 o 13.15 hod. pristihnutý na parkovisku pred obchodným domom B., na ulici H. v N. - K.,

pracovníkmi kriminálnej polície Krajského riaditeľstva PZ Nitra pri predaji 1,356 g hašiša (živice z rastlín rodu Cannabis) za sumu 400 Sk M. H. s tým, že uvedené množstvo hašiša zodpovedá 5 – 15 jednorazovým dávkam tejto drogy, ktorá je súčasne s pervitínom a marihuanou zaradená v zmysle zákona č. 139/1998 Z.z. o omamných látkach, psychotropných látkach a prípravkoch v znení neskorších predpisov medzi omamné a psychotropné látky, na zaobchádzanie s ktorými je potrebné povolenie Ministerstva zdravotníctva Slovenskej republiky, ktoré nemal.

Za to bol odsúdený podľa § 172 ods. 2 Tr. zák. s použitím § 36 písm. j/, písm. n/ Tr. zák. a § 39 ods. 1 Tr. zák. na trest odňatia slobody vo výmere 9 (deväť) rokov, pričom na výkon uloženého trestu bol podľa § 48 ods. 4 Tr. zák. zaradený do ústavu so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 73 ods. 2 písm. c/, § 74 ods. 1, ods. 2 Tr. zák. mu súd uložil ochranné protitoxikomanické liečenie ústavnou formou.

Podľa § 76 ods. 1 Tr. zák. s použitím § 78 ods. 1 Tr. zák. bol obvinenému uložený ochranný dohľad na dobu 3 (troch) rokov.

Proti tomuto rozsudku podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie okresný prokurátor do výroku o treste v neprospech obvineného, pretože súd prvého stupňa nezákonne aplikoval ustanovenie § 39 ods. 1 Tr. zák. o mimoriadnom znížení trestu. Odvolanie podal taktiež obvinený proti všetkým výrokom napadnutého rozsudku.

Krajský súd v Nitre na podklade podaných odvolaní rozhodol vo veci rozsudkom zo 14. januára 2009, sp. zn. 3 To 79/2008 tak, že podľa § 321 ods. 1 písm. d/, ods. 2 Tr. por. zrušil napadnutý rozsudok vo výroku o treste a ochrannom opatrení a na základe § 322 ods. 3 Tr. por. sám rozhodol rozsudkom a podľa § 172 ods. 2 Tr. zák. za použitia § 38 ods. 2, ods. 3 Tr. zák., § 36 písm. j/, písm. l/ Tr. zák. uložil obvinenému trest odňatia slobody vo výmere 10 (desať) rokov.

Podľa § 48 ods. 4 Tr. zák. bol obvinený na výkon uloženého trestu zaradený do ústavu so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 73 ods. 2 písm. c/ a § 74 ods. 1, ods. 2 Tr. zák. bolo obvinenému uložené ochranné protitoxikomanické liečenie ústavnou formou.

Podľa § 76 ods. 1, § 78 ods. 1 Tr. zák. bol obvinenému uložený ochranný dohľad na dobu 18 (osemnásť) mesiacov.

Rozsudok nadobudol právoplatnosť a vykonateľnosť dňom 14. januára 2009, kedy vo veci rozhodol krajský súd. Uložený trest obvinený v súčasnej dobe vykonáva v Ústave na výkon trestu odňatia slobody Želiezovce.

Odpis rozsudku Krajského súdu v Nitre bol obvinenému doručený 28. januára 2009, jeho obhajcovi 29. januára 2009 a prokurátorovi 27. januára 2009.

Okresný súd Nitra 8. marca 2010 predložil Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky dovolanie obvineného M. M., ktoré podal prostredníctvom obhajcu JUDr. A. E., ktorý ho obhajoval aj v pôvodnom konaní. Dovolanie bolo podané na súde prvého stupňa 17. júla 2009, avšak obhajca nedoložil plnú moc na zastupovanie obvineného v dovolacom konaní. Na výzvu okresného súdu obhajca nereagoval a plnú moc doložil až 6. apríla 2010.

V písomných dôvodoch svojho dovolania obvinený uviedol, že dovolanie podáva proti rozsudku Krajského súdu v Nitre zo 14. januára 2009, sp. zn. 3 To 79/2008 vo svoj prospech z dôvodov § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por.

Vytykal odvolaciemu súdu, že rozsudok súdu prvého stupňa zrušil podľa § 321 ods. 1 písm. d/, ods. 2 Tr. por. vo výroku o treste a ochranných opatreniach a trest ukladal bez použitia zmierňovacích ustanovení Trestného zákona. Ďalej citoval ustanovenie § 322 ods. 3 Tr. por., podľa ktorého odvolací súd rozhodne sám vo veci rozsudkom, ak možno nové rozhodnutie urobiť na podklade skutkového stavu, ktorý bol v napadnutom rozsudku správne zistený alebo doplnený dôkazmi vykonanými pred odvolacím súdom.

Ak súd prvého stupňa postupoval v jeho prípade pri hodnotení dôkazov dôsledne podľa § 2 ods. 12 Tr. por. a hodnotil dôkazy zákonným spôsobom, potom podľa jeho názoru nemôže odvolací súd zrušiť napadnutý rozsudok len preto, že sám na základe svojho presvedčenia zhodnotil tie isté dôkazy s iným výsledkom.

V ďalšej časti svojho dovolania poukazoval na ustanovenie § 163 ods. 3 Tr. por. s tým, že skutok, z ktorého bol uznaný citovaným rozsudkom oba sudy prevzali z obžaloby prokurátora, pričom tento skutok nezodpovedá použitej právnej kvalifikácii. Skutok nespĺňa náležitosti uvedené v § 163 ods. 3 Tr. por., a preto bolo úlohou prvostupňového aj odvolacieho súdu preskúmať, či sú v skutkovej vete obžaloby uvedené všetky okolnosti podmienujúce použitie vyššej trestnej sadzby. Domnieva sa, že obe rozhodnutia súdov sú založené na nesprávnom použití iného hmotnoprávneho ustanovenia.

Navrhol preto, aby najvyšší súd vyslovil, že napadnutým rozsudkom krajského súdu bol porušený zákon v ustanovení § 163 ods. 3 Tr. por. a v konaní, ktoré mu predchádzalo, v ustanovení § 321 ods. 1 Tr. por. v jeho neprospech. Napadnutý rozsudok ako aj rozsudok okresného súdu navrhol zrušiť a prikázať Okresnému súdu Nitra, aby vec v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol.

Predsedička senátu súdu prvého stupňa v súlade s ustanovením § 376 Tr. por. doručila na vyjadrenie rovnopis dovolania prokurátorovi, ktorý vo svojom vyjadrení z 28. augusta 2009 navrhol dovolanie obvineného podľa § 382 písm. c/ Tr. por. odmietnuť, pretože nie sú splnené podmienky dovolania.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 377 Tr. por.) zistil, že dovolanie bolo podané oprávnenou osobou (§ 369 ods. 2 písm. b/ Tr. por.) v zákonnej lehote a na mieste, kde možno tento mimoriadny opravný prostriedok podať (§ 370 ods. 1 Tr. por.). Dovolanie podal obvinený prostredníctvom obhajcu, čo je v súlade s ustanovením § 373 ods. 1 Tr. por. Zároveň najvyšší súd zistil, že podané dovolanie je potrebné odmietnuť na neverejnom zasadnutí, lebo je zrejmé, že nie sú splnené dôvody dovolania podľa § 371 (§ 382 písm. c/ Tr. por.).

Podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. dovolanie možno podať, ak rozhodnutie je založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku alebo na nesprávnom použití iného hmotnoprávneho ustanovenia; správnosť a úplnosť zisteného skutku však dovolací súd nemôže skúmať a meniť.

Právnym posúdením skutku sa rozumie jeho hmotnoprávne posúdenie. Podstatou právneho posúdenia skutku ako posúdenia hmotnoprávneho je aplikácia hmotného práva,

t.j. trestného zákona na skutkový stav, ktorý zistil súd. Treba však zdôrazniť, že predmetom právneho posúdenia je skutkový stav, tak ako ho zistil súd a nie ako sa jeho zistenia domáha dovolateľ. V praxi to znamená, že s poukazom na uvedený dovolací dôvod nie je možné domáhať sa preskúmania skutkových zistení, na ktorých je založené napadnuté rozhodnutie. Dovoláním možno namietat, že skutkový stav, ktorý zistil súd, nenapĺňa znaky trestného činu, z ktorého bol obvinený uznaný za vinného. Nemôže byť založené na tom, že obvinený nesúhlasí s tým, ako súd v rámci postupu podľa § 2 ods. 12 Tr. por. hodnotil dôkazy, aké skutkové zistenia z nich vyvodil, ako postupoval pri vykonávaní dôkazov, resp. v akom rozsahu vykonal dokazovanie. Dovolanie je mimoriadny opravný prostriedok určený k náprave závažných väd právoplatných rozhodnutí a nie k tomu, aby skutkové zistenia súdov prvého a druhého stupňa boli preskúmané ešte treťou inštanciou. V posudzovanej veci uplatňovaný dôvod je skôr polemikou obvineného so skutkovými zisteniami súdov oboch stupňov a spôsobom hodnotenia dôkazov.

V súvislosti s námietkami obvineného považuje najvyšší súd za potrebné obvinenému pripomenúť, že mal možnosť vyjadriť sa ku skutku v konaní na súde prvého stupňa. Zo zápisnice o hlavnom pojednávaní z 18. novembra 2008 (č. l. 278 - 280) pritom vyplýva, že obvinený po porade s obhajcom urobil vyhlásenie podľa § 257 Tr. por., v rámci ktorého na kladené otázky v zmysle § 333 ods. 3 písm. c/, písm. d/, písm. f/, písm. g/, písm. h/ Tr. por. odpovedal kladne. Obvinený teda vedel pre aký skutok je trestne stíhaný, bol oboznámený s právnou kvalifikáciou skutku, ako aj s trestnou sadzbou, pričom nemal žiadne výhrady. Z toho dôvodu sa žiadne dokazovanie ku skutku nevykonalo. Následne v súlade s ustanovením § 257 ods. 7 Tr. por. boli vykonané dôkazy súvisiace s trestom a ochranným opatrením. Obvinený v dovolaní fakticky zopakoval námietky, ktoré uplatňoval v odvolacom konaní a s ktorými sa dostatočne a správne vypořiadal odvolací súd vo svojom rozhodnutí. Odvolací súd sa taktiež nemohol v rámci prieskumnej povinnosti zaoberať skutkovými zisteniami, ktoré vo veci vykonal súd prvého stupňa. Prieskum mohol zamerať iba na otázky, či ustálený skutok napĺňa všetky znaky žalovaného trestného činu. Podľa názoru najvyššieho súdu popísanému skutkovému stavu zodpovedá i právny záver vyjadrený v posúdení skutku obvineného ako obzvlášť závažný zločin nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c/, písm. d/, ods. 2 písm. c/, písm. d/ Tr. zák. s poukazom na § 138 písm. b/, písm. j/, § 139 ods. 1 písm. a/ Tr. zák. Zo skutkovej vety rozsudku súdu prvého stupňa totiž vyplýva, že obvinený si neoprávnene zadovážil, prechovával, sprostredkoval a predával omamné

a psychotropné látky po dlhšiu dobu viacerým osobám z radov jeho kamarátov, vrátane maloletých teda chránených osôb.

Podľa § 382 písm. c/ Tr. por. dovolací súd na neverejnom zasadnutí uznesením, bez preskúmania veci odmietne dovolanie, ak je zrejmé, že nie sú splnené dôvody dovolania podľa § 371 Tr. por.

V posudzovanej veci ako z vyššie uvedeného vyplýva neboli splnené zákonné podmienky dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por., preto Najvyšší súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí dovolanie obvineného M. M. odmietol.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.

V Bratislave 15. apríla 2010

JUDr. Štefan M i c h á l i k, v. r.
predseda senátu

Vyhotovil : JUDr. Peter Szabo

Za správnosť vyhotovenia: Alžbeta Kóňová